

Begrundelse

Der hersker en del forvirring om de faktiske regler på området. Dette kom bl.a. til udtryk i Danmarks Radios forbrugerprogram »Kontakt« den 8. april 2003 i den del af udsendelsen, som havde titlen »Forbrugerfælde i trailerloven«. På denne baggrund ønsker spørgeren, at ministeren redegør for reglerne på området, herunder specielt i forhold til den såkaldte undtagelse, som i virkeligheden for mange med påhængskøretøj ophæver de vilkår, som ellers er gældende for synsfri sammenkobling.

Svar (2/5 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigspolitichefen om en udtalelse.

Når udtalelsen foreligger, vil ministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 2905

Til miljøministeren (22/4 03) af:

Jørn Dohrmann (DF):

»Vil ministeren undersøge mulighederne for, hvordan der kan ydes erstatning til husejere, som udsættes for store lugtgener og prisfald på deres ejendomme, fordi de bliver naboer til store svinefarme, eller fordi der foregår produktionsudvidelser på eksisterende farme?«

Begrundelse

Svineproduktionen bliver koncentreret på færre og færre svinefarme. Selv om antallet af svinefarme er for nedadgående, stiger antallet af svin støt på færre enheder, hvilket resulterer i store lugtgener. Derfor er det efter spørgerens mening nødvendigt, at husejerne på landet kan kræve erstatning, hvis de pludselig bliver nabo til en svinefarm, eller hvis en eksisterende svinefarm beslutter at udvide produktionen, uden at der tages højde for de miljømæssige konsekvenser af udvidelsen.

Det er helt afgørende, at det fortsat er attraktivt for folk at bo på landet. Det er det ikke, hvis

det at købe et hus udvikler sig til det rene lotteri med udsigt til både faldende livskvalitet og dalende ejendomspriser. Når der bygges en motorvej, ydes der fuld erstatning til de berørte grundejere. Sådan bør det også være, når der opføres svinefarme eller foregår produktionsudvidelser på allerede eksisterende farme.

Ministeren bedes derfor undersøge, hvilke erstatningsmodeller der kan komme på tale, og efter hvilke kriterier der skal kunne ydes erstatning eller økonomisk kompensation til de berørte husejere. Efter spørgerens opfattelse er det klart, at det må være skadevolderen – d.v.s. svinefarmen – der skal erlægge hovedparten af en eventuel erstatning. Det skal derfor overvejes, om branchen skal etablere og indbetale til særlige fonde, som kan gå ind og dække husejernes tab, ligesom det skal pålægges branchen at iværksætte foranstaltninger til bekæmpelse af lugtgener og forurening.

Spørgeren er af den opfattelse, at der skal foretages individuelle skøn efter en række objektive kriterier i hvert enkelt tilfælde. Svinefarmene kan ikke skæres over én kam, idet der er store forskelle på, hvad de enkelte bedrifter har gjort for at reducere lugtgenerne. En mindre svinefarm kan sagtens udgøre et større problem for sine omgivelser end en stor. For nuværende og fremtidige beboere i landdistrikterne er det imidlertid nødvendigt med et økonomisk sikkerhedsnet.

Svar (2/5 03)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Etablering, udvidelse eller ændring af husdyrproduktion er alt efter husdyrbrugets størrelse reguleret af henholdsvis miljøbeskyttelsesloven og/eller husdyrgødningsbekendtgørelsen.

For husdyrbrug, herunder svineproduktion, med et dyrehold under 210 dyreenheder for slagtesvin, 250 dyreenheder for besætninger med blandet svinebrug og 270 dyreenheder for besætninger, hvor mindst 90 % af dyreenhederne stammer fra søer med tilhørende smågrise til 30 kg gælder Husdyrgødningsbekendtgørelsens regler for etablering, udvidelse og ændring af husdyrbruget (bekendtgørelse nr. 604 af 15. juli 2002 om erhvervsmæssigt dyrehold, husdyrgødning, ensilage mv.). Hertil kommer, at såfremt etableringen eller ændringen af husdyrbruget vil kunne påvirke miljøet væsentligt, er anlægget VVM-pligtigt.